

[Socialministeren.]

Varer kan lavt ansættes til mellem 100 og 200 Mill. Kr.

I alt for egentlige Luksusudgifter ca. 800 Mill. Kr. om Aaret i dette ulykkelige Land! Mon det ikke er den bedste Kommentar til disse Tal at lade dem tale for sig selv. Jeg tror, jeg vil trøste det ærede Medlem Hr. Krag med, at grædt over Mangel paa Mulighed for at tilfredsstille den rimelige Luksustrang bliver der ikke, selv om vi anvender 13 Mill. Kr. af de 800 Mill. Kr. paa Sociallovgivningen.

Men hvorledes vil hæderlige og ansvarlige Politikere overhovedet, med alt dette in mente, kunne hævde, at en i øvrigt fornuftig Socialreform skulde strande paa nogle Millioner Kroner, selv i Øjeblikket, naar hertil kommer, at de samme ærede Politikere formentlig har godt Raad, selv i disse vanskelige Tider, naar det drejer sig om Formaal, som de sætter mere Pris paa.

Hvilken Rigsdagsmand kan mene, at vi ikke har Raad til at bruge 13 Mill. Kr. til en i øvrigt forsvarlig Socialreform, hvis han samtidig finder det naturligt at ophæve Huslejeloven her i København. Det Beløb, der ved en saadan eventuel Ophævelse foræres Husejerne, vil udgøre mindst 10 pCt. eller 10 Mill. Kr.; og hvis det ikke lykkes Københavns Kommune at holde Lejen nede paa det Niveau, der svarer til dens egne Omkostninger ved Byggeri og Udlejning, vil Stigningen formentlig blive 20 pCt. eller deromkring, altsaa 20—25 Mill. Kr. Det turde dog i nogen Grad være inkonsekvent at paa-staa, at hele Landet ikke kan taale en Forøgelse i sociale Udgifter, samtidig med at man hævder, at Lejerbefolkningen i ca. 1/5 af dette Land meget vel kan taale at betale ikke til Samfundet, men til nogle private Grundejere, det samme eller det dobbelte Beløb.

Ej heller er det mig muligt at forstaa, hvorledes Venstre til Oprettelse af mindre Landbrug i Tider, hvor Landbruget, saa vidt jeg forstaa, giver Underskud, kan rutte med Millionerne, som det allerede skete ved Overbudet i Fjor, og jeg forstaaer paa det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, at der er mange flere tilovers endnu. Og i denne Forbindelse er der jo ikke Tale om, hvor fornuftig Foranstaltningen er, nej, man har principielt ikke Raad paa andre Omraader.

For slet ikke at tale om de Konservativt! Hvilke mægtige Millionbeløb udover de nuværende maatte der ikke udkræves, hvis vi virkelig skulde skabe det krigsmæssige Forsvar, som dette Parti mener vi bør have og i og for sig ønsker at faa Lovgivnings-

magten til at bevilge! Og hvor komplet haabløst bliver det ikke for dette Parti at hævde, at Skatteyderne overhovedet ikke kan bære større Byrder end nu, naar man mener, at Skatteyderne udover disse store Forsvarsudgifter kan bære 75 Mill. Kr. om Aaret til en Tvangsforsikring!

Det ærede Medlem Hr. Krag udtalte i Fjor som Indenrigsminister, at alene Tvangsforsikringsforslaget, altsaa det fra konservativ Side fremsatte, vilde medføre en Merudgift paa en 75 Mill. Kr. foreløbig. Jeg ved jo godt, at den ærede Forslagsstiller Hr. Hendriksen benægtede, at Beløbet blev saa stort, men hvad han i alt Fald ikke vil kunne benægte, er, at Udgiften ved dette specielle Tvangsforsikringsforslag, som jo opretholdes den Dag i Dag og er fremsat paa ny og til Behandling i disse Dage, i hvert Fald andrager 3—5 Gange saa meget som Udgifterne ved den samlede Socialreform.

Hvad er dette for en Politik, for en Taktik, for en Logik? Jeg spørger de ærede Hovedordførere, jeg spørger ogsaa den ærede Ordfører Hr. C. J. F. Sven. Jeg venter et præcist Svar, for det drejer sig om et Deficit i vor Opfattelse paa en 100 Mill. Kr. om Aaret. Jeg venter et præcist Svar, jeg haaber at faa det — men jeg venter hverken Svar eller Spørgsmaal refereret i vedkommende Presse.

Nu kunde det jo imidlertid tænkes, at vi alligevel ikke havde Raad til at forøge de offentlige Udgifter, uanset at hverken Venstre eller — navnlig — de Konservative ingen Frygt synes at nære, naar det gælder de Formaal, de specielt interesserer sig for, og derfor skal jeg belyse Udgiftsspørgsmaalet fra endnu en Side, som ikke mindst vil interessere den ærede Ordfører Hr. Krag og en anden Doktor udenfor denne Sal, nemlig Hr. Pio, og som for øvrigt vil interessere alle.

Det Spørgsmaal er ofte fremdraget, om vore Udgifter til Sociallovgivningen i hvert Fald ikke er meget store sammenlignet med andre Landes Lande, der jo endda som Regel har meget større Udgifter som Følge af Krigens Hærgning, Udgifter til nyt Forsvar eller nye Krigsforberedelser, hvilket man jo ikke maa glemme, naar man taler om det samlede Tryk paa Skatteyderne.

Det frembyder mange Vanskeligheder, som jeg ikke her skal skildre nærmere, at foretage denne Sammenligning nøjagtigt mellem Danmark og andre Lande, og navnlig kræver det meget store Undersøgelser at foretage den mellem Danmark og de romanske Lande; men det, der interesserer